

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.06.2001
KOM(2001) 361 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OM RUMÆNSKE STATSBORGERES FRITAGELSE FRA VISUMKRAV

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

OM RUMÆNSKE STATSBOGRERES FRITAGELSE FRA VISUMKRAV

INDLEDNING

Den 15. marts 2001 vedtog Rådet en forordning om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001, EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1). I henhold til forordningens artikel 8, stk. 2, er Rumænien opført på listen over lande, hvis statsborgere er fritaget fra visumforpligtelsen. Fritagelsen træder dog først i kraft, når Rådet har truffet afgørelse herom på grundlag af en rapport udarbejdet af Kommissionen.

Rådet har opfordret Kommissionen til at forelægge ovennævnte rapport senest den 30. juni 2001. Der skal heri redegøres for de forpligtelser, som Rumænien er rede til at påtage sig vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold, også med hensyn til repatriering af personer fra Rumænien, der opholder sig ulovligt i EU's medlemsstater. Rapporten skal ledsages af eventuelle henstillinger.

For at kunne tage stilling til den rumænske regerings forpligtelser på så tidligt et tidspunkt som muligt anmodede Rådet Kommissionen om en første rapport inden den 30. januar 2001. Kommissionen forelagde Rådet denne rapport i form af en meddelelse (KOM(2001)61 endelig). Den var hovedsagelig baseret på oplysninger, som de rumænske myndigheder forelagde den 15. januar 2001 som svar på Kommissionens forespørgsel af 18. december 2000.

Den rumænske regering forelagde den 7. maj 2001 Kommissionen et papir, hvori den fastlagde hovedmålene for en strategi til afhjælpning af de forskellige mangler (af lovgivningsmæssig, administrativ og praktisk art), der var blevet udpeget som relevante i forbindelse med visumfritagelsen. Papiret indeholdt en "visumhandlingsplan", der skulle give Rumænien en køreplan for gennemførelsen af de forskellige aktioner, der var blevet udpeget som nødvendige for at nå de mål, der var fastsat i strategien. Kommissionen ligger inde med al den dokumentation, den har modtaget fra Rumænien, og stiller denne til rådighed for medlemsstaterne.

Formålet med nærværende rapport fra Kommissionen er at redegøre for de resultater, Rumænien hidtil har nået, og for de forpligtelser, landet har påtaget sig. Resultaterne og forpligtelsernes troværdighed vil blive vurderet under hensyntagen til, at det vigtigste er relevansen af de specielt udpegede foranstaltninger vedrørende visumfritagelse for rumænske statsborgere ved indrejse til EU-medlemsstaterne. Dette skulle forhindre, at denne vurdering med hensyn til dækning og formål sammenblandes med de screeningprocedurer, evalueringsmissioner og handlingsplaner, der er relevante for Rumænien som kandidatland i førtiltrædelsessammenhæng. Konklusionen af denne vurdering indeholder også de henstillinger, som Rådet har anmodet Kommissionen om at fremlægge.

I artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 539/2001 angives klart hovedelementerne i forbindelse med afvisning af en visumansøgning. En positiv afgørelse vedrørende Rumænien afhænger hovedsagelig af, hvilke forpligtelser landet er rede til at påtage sig vedrørende ulovlig

indvandring og repatriering fra medlemsstaterne af personer fra Rumænien med ulovligt ophold.

Nærværende rapport behandler disse hovedelementer. Når det drejer sig om ulovlig indvandring må der sondres mellem foranstaltninger, der skal forhindre ulovlig indvandring af tredjelandstatsborgere, der transiterer gennem Rumænien, og foranstaltninger, der skal reducere ulovlig indvandring af rumænske statsborgere til medlemsstaterne.

1. RUMÆNIEN SOM TRANSITLAND FOR TREDJELANDSSTATSBORGERE

1.1. Grænsekontrol udført af rumænske myndigheder ved indrejse, transit og udrejse

1.1.1. Lovbestemmelser

To hastedekreter (dvs. regeringsbeslutninger med lovkraft) vil meget snart blive godkendt, det ene om den rumænske statsgrænse og det andet om grænsepolitiet. Det første indeholder generelle bestemmelser om statsgrænseforvaltningen og tager sigte på at harmonisere den rumænske lovgivning om grænsekontrol med den tilsvarende lovgivning i medlemsstaterne. Dekretet om grænsepolitiet foreskriver en ny organisationsstruktur og indeholder bestemmelser om grænsepolitiets beføjelser og rammerne for samarbejde med andre institutioner.

Rumænien har indgået en række bilaterale aftaler med nabolande om samarbejde og gensidig bistand mellem grænsemyndighederne, og disse dækker også bekæmpelse af organiseret kriminalitet, korruption, ulovlig narkotikahandel og menneskehandel¹.

1.1.2. Institutionsopbygning, teknisk udstyr og investeringsprogrammer

Den institution, der har hovedansvaret for grænsekontrollen, er grænsepolitiet, der sorterer under Indenrigsministeriet. Grænsepolitiet har for øjeblikket et personale på i alt 23 000, bestående af både professionelle og værnepligtige, der gør tjeneste i politiet. Den igangværende reformproces for perioden 2000-2004 tager sigte på at omorganisere og modernisere det rumænske grænsepoliti. Reformen drejer sig om:

- a) Forenkling af den hierarkiske struktur (et regionalt kommandoniveau er allerede blevet afskaffet, og antallet af regionale direktorater er blevet nedsat til ét for hver landegrænse og ét for Sortehavet) og reallokering af personale (20 % af personalet på det centrale kommandoniveau er blevet overført til operationelle opgaver, og yderligere 10 % vil blive overført i nær fremtid)
- b) "Professionalisering" af politiet, dvs. den gradvise udskiftning af værnepligtige med professionelt personale. Denne proces startede i marts 2000 og vil være afsluttet ved udgangen af 2002. 2 151 kontraktansatte vil blive beskæftiget med vagt og overvågning ved den "grønne" grænse. Heraf er 740 allerede posteret ved grænsen mod øst og nord.

¹ Rumænien har siden 1990 indgået 9 samarbejdsaftaler med Ukraine, 4 med Moldova, 8 med Bulgarien og 8 med Ungarn. Desuden er der forhandlinger i gang for at få ajourført og udbygget de tidligere aftaler med alle ovennævnte lande samt med Forbundsrepublikken Jugoslavien.

- c) Nye metoder til uddannelse af grænsepolitiets personale. Med det formål er der oprettet tre regionale uddannelsescentre² ved at omdanne træningscentre for værnepligtige til uddannelsescentre for professionelle grænsepolitibetjente. Desuden gennemføres der i fællesskab med Spanien et Phare-finansieret fællesprojekt, der startede i april 2001, og som skal støtte udviklingen af en moderne uddannelsesstrategi og reformen af uddannelsescentrenes programmer for de forskellige kategorier af grænsepolitipersonale.

Der er truffet adskillige foranstaltninger for at bekæmpe korruption. Efter at den ny lov om bekæmpelse af korruption er trådt i kraft (maj 2000), er der under Indenrigsministeriet oprettet en særlig tjeneste, et Generaldirektorat for Intern Beskyttelse. Dette nye organ er et af resultaterne af den nye strategi til bekæmpelse af korruption, der er udviklet for Indenrigsministeriet og de herunder hørende organer. En af generaldirektoratets opgaver er at udføre lejlighedsvis inspektion af alle organer henhørende under grænsepolitiet. Siden januar 2001 har denne tjeneste - hvis personale udvælges på grundlag af deres faglige integritet - udført kontroller hovedsagelig på ledelses- og generalinspektoratsniveau. I særlige tilfælde kan der også gennemføres kontroller og inspektioner på lavere niveauer. Mistænkte suspenderes øjeblikkeligt og retsforfølges. Det overvejes også at indføre incitamenter baseret på kvaliteten af den enkeltes faglige præstation. I perioden fra den 1. januar 2001 til den 15. marts 2001 blev 68 ansatte i grænsepolitiet straffet for ikke at have udført deres opgaver ordentligt, for korruption eller for at have overtrådt arbejdsforskrifterne.

Når det drejer sig om infrastruktur har det rumænske grænsepoliti nydt godt af øget finansiel støtte både via statsbudgettet og EU-programmer. Der er først og fremmest blevet lagt vægt på den nordøstlige grænse til Moldova og det sydlige Ukraine, så der her har kunnet ydes støtte til levering af patruljekøretøjer, patruljebåde, uniformer til al slags vejr, skudsikker beklædning, kommunikationsudstyr og udstyr til overvågning om natten. Seks grænseovergangssteder (Giurgiu, Petea, Albita, Bors, Nadlac, alle beliggende ved større europæiske transportkorridorer, og den vigtigste internationale lufthavn Otopeni) er udstyret med videospektraludstyr til afsløring af falske rejsedokumenter.

For at effektivisere kontrollen med rejsedokumenter og visa blev der den 23.5.2001 underskrevet en samarbejdsprotokol mellem Generalinspektoratet for Grænsepolitiet og det nationale luftfartsselskab (TAROM). Den indeholder bestemmelser om særlige uddannelsesprogrammer, som grænsepolitiet tilbyder luftfartspersonale vedrørende afsløring af falske dokumenter. Protokollen dækker TAROM-personale, der gør tjeneste ved lufthavnene i Amman, Damascus, Istanbul, Kairo og Tripoli. Selskabets ansatte kontrollerer gyldigheden af passagerers rejsedokumenter ved ombordstigning i flyet, og forhindrer således personer med falske rejsedokumenter i at rejse ind i Rumænien.

Der udveksles også jævnligt data med tyske og franske forbindelsesofficerer i Rumænien om netværk, der handler med blankopas og visa stjålet fra Schengenlande.

² De tre centre ligger i Carei, Giurgiu og Sighet.

1.1.3. Statistikker og generelle tendenser

Rumæniens grænser har en samlet længde på 3 146,7 km, hvoraf 1 074,5 km er landegrænse, 941,6 km flodgrænse, 883,2 km indre vandveje og 147,4 km er havgrænse. Der er 10 internationale lufthavne. Den største internationale lufthavn er Otopeni lufthavnen ved Bukarest.

Rumænien er transitland for ulovlig indvandring i retning af EU's medlemsstater. I perioden 1998-2000 blev 10 524 udenlandske statsborgere forbudt udrejse af Rumænien. Heraf havde 2 333 EU-medlemsstater som rejsemål. De fleste af dem var fra Afghanistan, Irak, Iran, Pakistan, Tyrkiet og Kina. Grundene til, at de blev nægtet udrejse, var ugyldige rejsedokumenter, overtrædelse af toldbestemmelser og anvendelse af falsk pas eller visum. I første kvartal af 2001 blev det forbudt 4 009 udlændinge at udrejse (sammenlignet med 3 145 i første kvartal af 2000).

Med hensyn til indrejse er ca. 40 000 udlændinge om året siden 1998 blevet nægtet indrejse i Rumænien. Det anslås, at yderligere 40 000 krydser grænsen ulovligt med EU som det endelige bestemmelsessted. I første kvartal af 2001 blev det forbudt 16 715 udlændinge at rejse ind i Rumænien (sammenlignet med 10 900 i første kvartal af 2000). Det mest almindelige indrejsested er grænsen til Moldova.

1.1.4. Forpligtelser

Udkastet til hastedekreter om den rumænske statsgrænse og om det rumænske grænsepolitets organisation og funktion skal efter planen vedtages af regeringen senest den 30. juni 2001. Samtidig vil regeringen vedtage regler for, hvorledes ovennævnte retsfor skrifter skal anvendes.

Samarbejdsaftaler om grænsekontrol med EU-medlemsstater vil blive drøftet (i første omgang med Frankrig, Tyskland og Østrig). Der er forhandlinger i gang for at forbedre eksisterende aftaler med nabolande.

Når det drejer sig om reformen af grænsepolitiet er der allerede ansat 3 063 betjente til afløsning for værnepligtige, der gør tjeneste i politiet, og professionaliseringen skal være fuldt gennemført ved udgangen af 2002. Udskiftningsprocessen vil fortsætte, idet 1 657 værnepligtige skal være afløst af 663 kontraktansatte betjente pr. 30. juni 2001, og yderligere 1 686 værnepligtige skal være afløst af 674 betjente pr. 30. oktober 2001. I 2002 vil 5 000 værnepligtige blive afløst af 2 000 betjente. I alt vil 16 000 værnepligtige blive afløst af 6 400 betjente.

Pr. 30. juni 2001 vil yderligere 10 % af det administrative personale ved Generalinspektoratet for Grænsepolitiet blive overført til operativt arbejde.

På grundlag af Indenrigsministeriets program for bekæmpelse af korruption forventes Generalinspektoratet for Grænsepolitiet af vedtage sin egen permanente plan for bekæmpelse af korruption inden den 30. juni 2001. Inden udgangen af 2001 vil der blive åbnet en permanent "grøn" telefonlinje i Generalinspektoratet for Grænsepolitiet, hvor meddelelser fra personer, der har haft problemer i forbindelse med grænsepassage, vil blive modtaget.

En undersøgelse af grænsepolitikets samlede uddannelsesstrategi vil blive præsenteret inden den 30. juni 2001.

Der vil i samarbejde med andre organer, der har beføjelser ved grænserne, blive udarbejdet en strategi for integreret grænseforvaltning. Der gennemføres for øjeblikket et pilotprojekt, og strategien vil blive videreudviklet gennem et Phare-finansieret fællesprojekt, der vil blive gennemført i perioden oktober 2001 - november 2002.

De rumænske myndigheder vil i dette og de følgende år stille stadig flere finansielle midler til rådighed til forbedring og modernisering af grænsepolitiets udstyr.

1.2. Rumæniens visumpolitik

1.2.1. Lovbestemmelser

Listen over lande, hvis statsborgere skal have visum for at kunne rejse ind i Rumænien, omfatter 156 lande, mens statsborgerne i 35 lande, heriblandt EU-medlemsstaterne, er fritaget for visumkravet. Ifølge rumænsk lovgivning gælder der særligt strenge betingelser for opnåelse af visum, hvis man er statsborger i et af 86 lande, hvorfra der erfaringsvis kommer mange indvandrere. Disse betingelser og kriterier angives udtrykkeligt i reglerne for gennemførelse af udlændingelov nr. 123/2001 (ovenfor under punkt 1.4.1) og i de generelle instrukser, som Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet og Arbejdsministeriet nåede til enighed om den 30. april 2001. For 75 af disse lande skal personer, der ansøger om rumænsk visum, kunne stille med en bekræftet indbydelse og en bankgaranti, som de rumænske myndigheder kan disponere over i tilfælde af repatriering. Statsborgere fra Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Cuba, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Mongoliet, Turkmenistan, Tadsjikistan og Usbekistan skal være i besiddelse af en bekræftet invitation, men der stilles ikke krav om bankgaranti.

Siden april 1998 har statsborgere fra Afghanistan, Etiopien, Indien, Ghana, Iran, Irak, Nigeria, Somalia, Sri Lanka, Den Demokratiske Republik Congo, Pakistan og Bangladesh skullet være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum.

Syv lande, der er opført på EU's liste over lande, hvis statsborgere skal have visum³ - Rusland, Ukraine, Moldova, Bosnien-Hercegovina, Forbundsrepublikken Jugoslavien, FYROM og Tyrkiet - er for øjeblikket opført på den rumænske liste over lande, hvis statsborgere ikke behøver visum for at rejse ind i Rumænien. Statsborgere fra Moldova kan for øjeblikket rejse ind i Rumænien blot med deres ID-kort. Fra den 1. juli 2001 skal de være i besiddelse af et pas for at rejse ind i Rumænien.

1.2.2. Institutionsopbygning, teknisk udstyr og investeringsprogrammer

Siden januar 2001 kan visum som hovedregel kun fås fra rumænske ambassader og konsulater i udlandet. Der kan kun i særlige tilfælde opnås visum ved grænseovergangsstederne.

Rumænske ambassader og konsulater udsteder kun visum til statsborgere fra det land, hvor de er akkrediteret, og efter at have checket listen over personer, der er forbudt indrejse i Rumænien. Denne liste findes i Udenrigsministeriet og Indenrigsministeriet såvel som ved grænseovergangsstederne.

³ Se bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001.

Alle visumansøgninger sendes fra ambassader og konsulater til Det Nationale Visumcenter, der for nylig er oprettet i Direktoratet for Konsulære Forbindelser under Udenrigsministeriet, der træffer den endelige afgørelse om udstedelsen af visum. Ansøgninger fra statsborgere i lande, hvorfra der erfaringsvis kommer mange indvandrere, sendes desuden til Direktoratet for Udlændinge og Indvandring under Indenrigsministeriet, hvor de kontrolleres endnu engang.

Der er udarbejdet et projekt vedrørende et edb-system til onlinebehandling af visumansøgninger, delvis finansieret under Phare 2000-grænseprogrammet. Det vil forbinde de centrale visumudstedende myndigheder (Udenrigsministeriet og Indenrigsministeriet) med ambassader og konsulater samt grænseovergangssteder. Projektet vil i den indledende fase dække 4 ambassader og konsulater i EU-lande (Italien, Nederlandene, Tyskland og Østrig) og 6 missioner i lande, hvorfra der erfaringsvis kommer mange indvandrere (Pakistan, Kina, Jordan, Irak, Indien og Ukraine).

1.2.3. Forpligtelser

Forpligtelsen til at være i besiddelse af et pas ved indrejse i Rumænien vil gælde for statsborgere fra Moldova fra den 1. juli 2001.

Spørgsmålet om, hvorvidt der skal indføres visumkrav for statsborgere fra Bosnien-Hercegovina, Forbundsrepublikken Jugoslavien, FYROM og Tyrkiet, vil blive behandlet af de rumænske myndigheder i lyset af udviklingen af forbindelserne mellem EU og de pågældende lande, og Rumænien vil eventuelt indføre et sådant visumkrav.

De rumænske myndigheder agter inden udgangen af 2001 at afslutte forhandlingerne med både Rusland og Ukraine om aftaler vedrørende indførelse af visumtvang for statsborgere fra begge disse lande. Hvis der ikke kan indgås en bilateral aftale inden denne frist vil Rumænien ensidigt indføre visumtvang.

1.3. Rumænske rejsedokumenter og identitetspapirer

1.3.1. Lovbestemmelser

Den 19. april 2001 vedtog den rumænske regering beslutning nr. 460 om indførelse af en ny type pas, der har flere sikkerhedselementer end de nuværende pas. Denne beslutning fastlægger de retlige rammer for fremstilling af den nye model af rumænske pas. Ifølge beslutningen påhviler denne opgave regeringens sekretariat via et særligt agentur. Dette statsejede agentur lancerede allerede den 30. maj 2001 den internationale udbudsprocedure, der kræves i henhold til beslutningen, med henblik på at kunne udvælge en enkelt leverandør, der skal sikre:

- Fremstilling og levering af et første parti på 1 000 000 almindelige blankopas efter den nye rumænske model
- Levering af det udstyr, der er nødvendigt til udstedelse og optisk læsning af den nye type pas
- Levering af trykkeriudstyr, teknologi, råstoffer og andre materialer, der er nødvendige til fremstilling af den nye type rumænske pas, når det første parti på 1 000 000 blankopas er opbrugt.

For øjeblikket er der ca. 4 000 000 rumænske turistpas med en gyldighedsperiode på 5 år i omløb. Pas er individuelle, men børn under 14 år er normalt registreret i deres forældres pas. Udskiftningen af de gamle pas med den nye model forventes at starte i anden halvdel af 2001. Ifølge ovennævnte regeringsbeslutning vil den nye model af rumænske pas blive udstedt, når den ret lille beholdning af gamle pas er opbrugt (svarende til ca. 2 måneders forbrug). De gamle pas vil gradvis blive inddraget og erstattet med nye. I regeringsbeslutningen hedder det også, at pas af den gamle type ikke vil blive forlænget, når først udstedelsen af den nye model er begyndt. Der betales et gebyr for udstedelse af pas. Der skal i alt betales et beløb svarende til ca. 15,50 USD.

Det bør måske også nævnes, at de rumænske myndigheder vil bruge sikkerhedselementerne i den nye type pas ved udstedelse af rejsedokumenter til flygtninge ifølge Genève-konventionen og statsløse personer ifølge New York-konventionen. Ifølge de foreliggende tal er der formodentlig højst 2 000 personer, der er indehavere af disse kategorier af rejsedokumenter.

1.3.2. Institutionsopbygning og praksis vedrørende sikkerhedsforanstaltninger

For øjeblikket udstedes pas ved hjælp af et decentraliseret edb-system på amtsplan (41 centre). Det er Pasdirektoratet under Indenrigsministeriet, der har det overordnede ansvar for udstedelsen af pas. Ambassader og konsulater har kun tilladelse til at udstede "konsularpas" til rumænske statsborgere i tilfælde af, at deres pas er bortkommet, stjålet eller udløbet, og som derfor har behov for øjeblikkelig at få udstedt et gyldigt rejsedokument. Denne form for pas udstedes, efter at det er kontrolleret, at ansøgeren er rumænsk statsborger, og det gælder kun for tilbagerejsen til Rumænien. Det giver ikke indehaveren ret til at forlade Rumænien igen eller rejse til udlandet. Hvis en rumænsk statsborger, der er på rejse i udlandet, mister eller får frastjålet sit pas, skal han meddele det til Rumæniens konsulat eller ambassade i det land, hvor han befinder sig.

Det kontrolleres, at de samlede gebyrer for udstedte pas svarer til antallet af udstedte pas. Denne procedure sikrer, at der på centralt hold sker en dobbeltkontrol af de blankodokumenter, som de lokale agenturer anvender til udstedelse af pas. Desuden gælder programmet for forebyggelse og bekæmpelse af korrupsion i Indenrigsministeriet også i Pasdirektoratet.

Blankopas opbevares i Pasdirektoratets hovedkvarter, hvorfra de sendes til amtskontorerne via Indenrigsministeriets interne postsystem. Blankopas registreres i en database, klassificeret efter serier. Databasen indeholder også referencerne på alle udstedte, gyldige pas og et alarmsystem, der gør opmærksom på mistede eller stjålne pas. Denne database er tilgængelig on-line for Generalinspektoratet for Grænsepolitiet og for Udenrigsministeriet. Der er desuden en lokal database i hvert amt, hvor der udstedes pas.

Rumænske visastickers fremstilles på grundlag af høje sikkerhedsstandarder (dvs. med specielt blæk og laserkomponenter), og der er truffet særlige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende oplagringen af dem. En ny type visastickers, der overholder EU's krav, vil blive indført i 2002.

Rumænske statsborgere får udstedt ID-kort. Skønt dette dokument ikke er anerkendt til udenlandsrejser, kan det under visse omstændigheder være nyttigt for de nationale

myndigheder i EU-medlemsstaterne. F.eks. når de skal kontrollere rumæneres statsborgerskab med henblik på eventuel repatriering i tilfælde, hvor disse afsløres i at opholde sig ulovligt på medlemsstatens område. Rumænske ID-kort udstedes af de amtslige personregistreringskontorer, på grundlag af en ansøgning og officielle dokumenter (f.eks. fødselsattest), der tjener som dokumentation for deres navn, ægteskabelige stilling, rumænsk statsborgerskab, bopæl og eventuelt ansøgerens militære stilling. Der findes ikke rumænske blanko ID-kort, fordi de fremstilles ved hjælp af edb-teknik, der som råmateriale anvender en særlig type foldepapir og tyndt plastic til laminering. Desuden findes der midlertidige ID-kort, der udstedes for 1, 3 eller 6 måneder eller højst 1 år; de fremstilles i særlige trykkerienheder, på papir med vandmærker, med sikkerhedselementer, i serier, og der holdes regnskab med dem efter både serienummer og udstedende enhed.

I tilfælde af tyveri eller tab af et rumænsk pas eller ID-kort skal indehaveren anmelde det til den nærmeste politistation. Drejer det sig om et pas, offentliggøres oplysningen i Statstidende. Hvis et ID-kort bortkommer, skal indehaveren betale en bøde, før der udstedes et nyt.

1.3.3. Forpligtelser

I anden halvdel af 2001 begynder udskiftningen af de nuværende pas med pas af en ny type, der har flere sikkerhedselementer.

En ny type visastickers, der overholder EU's krav, vil blive indført i 2002.

1.4. Rumænsk lovgivning om indvandring og asyl

1.4.1. Lovbestemmelser

En ny udlændingelov (nr. 123/2001), om betingelserne for indrejse og ophold i Rumænien samt regler for udvisning, trådte i kraft den 3. maj 2001. Den 9. maj 2001 vedtog regeringen en række særlige regler for gennemførelse af ovennævnte lov. Disse regler indeholder detaljerede bestemmelser om de procedurer, der gælder for anvendelse af loven i forbindelse med kontrol af dokumenter, udstedelse af visa, meddelelse af opholdsret og udvisning af udlændinge.

Ulovlig indrejse og ophold i Rumænien betragtes som en lovovertrædelse. Udvisning af udlændinge, der ikke opfylder betingelserne for indrejse og ophold (dvs. som er indrejst ulovligt, hvis visum er udløbet, eller som må formodes at udgøre en trussel for den nationale sikkerhed, den offentlige sundhed, den offentlige orden, menneskerettighederne og frihedsrettighederne), beordres af Indenrigsministeriet og udføres af dets lokale organer. Der anbringes en udvisningspåtegning på den pågældendes rejsedokumenter. Desuden forsynes rejsedokumentet med et særligt stempel, der forbyder den pågældende udlænding indrejse i Rumænien for en periode af fra 6 måneder til 5 år. Hvis en udlænding erklæres at udgøre en trussel for den nationale sikkerhed, den offentlige orden, den offentlige sundhed, menneskerettighederne eller frihedsrettighederne, kan Indenrigsministeriet erklære den pågældende for "uønsket" i en bestemt periode. Der kan også træffes beslutning om udvisning i tilfælde, hvor en udlænding har begået en forbrydelse. I sådanne tilfælde træffes beslutningen om udvisning af en domstol, og det præciseres, at udvisning ikke kan finde sted til lande, hvor den pågældende udlændings liv kan være i fare.

Indtil udvisningen effektueres kan ulovligt indvandrede og afviste asylansøgere anbringes i lukkede lejre.

Den nye lovgivning skærper også sanktionerne over for transportører, der til Rumænien bringer udlændinge, der ikke er i besiddelse af de nødvendige rejsedokumenter og visa. Samtidig tvinges transportører til at bære omkostningerne ved at bringe en udlænding tilbage til udgangspunktet eller et andet sted, som den pågældende accepterer, og hvor han bliver accepteret. De skal også betale for udlændingens indlogering og eventuelle andre omkostninger. Rumænien har underskrevet Chicago-konventionen om lufttransport, der indeholder bestemmelser om transportørers ansvar i tilfælde af passagerer uden gyldige rejsedokumenter.

Der er også for nylig vedtaget lovgivning, der strammer betingelserne for at opnå arbejdstilladelse i Rumænien. En nødvendig forudsætning er besiddelse af et arbejdsvisum (personer med et studentervisum har derfor ikke længere ret til at få meddelt arbejdstilladelse).

Med hensyn til asylansøgere og flygtninge blev flygtningeloven af 1996 ændret i august 2000. Der blev derved indført en række nye begreber i rumænsk asyllovgivning for at bringe den i overensstemmelse med EU-retten, f.eks. "åbenbart grundløse asylansøgninger", "sikre tredjelande", "oprindelsesland" og "hasteprocedurer". 'Non-refoulement' er i princippet sikret, og standarden for støtte til asylansøgere er generelt forbedret. Ansvar for behandling af asylansøgere ligger hos Det Nationale Flygtningekontor, hvis afgørelser kan ankes ved domstolene. For øjeblikket er lovbestemmelserne om asylansøgere og flygtninge allerede sat i kraft på grundlag af et dekret. Procedurerne for Parlamentets endelige godkendelse er endnu ikke afsluttet.

1.4.2. Praksis i de institutioner, der er involveret i procedurerne

Der blev i 2000 oprettet en task force til bekæmpelse af ulovlig menneskehandel; det skete inden for rammerne af Det Regionale Center til Bekæmpelse af Grænseoverskridende Kriminalitet. Rumænien har også underskrevet FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tilhørende protokoller.

Den 12. december 2000 godkendte Rumæniens præsident et memorandum vedrørende "Forberedelse og indledning af forhandlinger med henblik på indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Rumænien og Europol". Heri fastlægges forhandlingsmandatet samt kriterier for udfyldning af det spørgeskema, som Europol sender til kandidatlande med henblik på at indlede samarbejde. Når først aftalen er indgået agter Rumænien at udveksle forbindelsesofficerer med Europol.

Den 15. februar 2001 indgik Generalinspektoratet for Grænsepolitiet og Det Nationale Flygtningekontor en protokol om fælles kontrol af passagerer ved udstigning af fly, og den foreskriver en grundig kontrol af personer fra lande, hvorfra der erfaringsmæssigt kommer mange indvandrere. Rejsende, der ikke har papirerne i orden, sættes omgående på flyet igen og sendes tilbage til det land, de kommer fra, mens personer, der ansøger om flygtningestatus vil blive bistået af Det Nationale Flygtningekontor. Der skal her gøres opmærksom på, at UNHCR's repræsentanter i Rumænien og NGO'er, der beskæftiger sig med asylansøgere og flygtninge,

udtrykker stigende bekymring over den skærpede grænsekontrol og de hurtige afvisningsprocedurer, som de mener vil kunne påvirke retten til asyl.

Ifølge den nye lovgivning skal der udarbejdes foranstaltninger, der kan sikre minimumsstandards for modtagelse af asylansøgere under hele proceduren. Personer, der anerkendes som flygtninge, har ret til ni måneders økonomisk støtte fra det offentlige. Der ydes ekstra støtte til særlige kategorier af flygtninge som f.eks. ikke-ledsagede mindreårige, ældre og enlige kvinder med børn. Flygtninge har som udgangspunkt de samme rettigheder som rumænske statsborgere, herunder retten til at tage arbejde. Et landsdækkende program, der gennemføres sammen med UNHCR og en række NGO'er, tager sigte på at lette integrationen af anerkendte flygtninge ved at tilbyde sprogkurser, erhvervsuddannelse og socialrådgivning. De rumænske myndigheder agter yderligere at forbedre deres samarbejde med NGO'er, både ved at rådgive asylansøgere om deres rettigheder og forpligtelser og ved at fortsætte med at yde ansøgere offentlig økonomisk støtte under behandlingen af deres sag.

Det Nationale Flygtningekontor råder over et moderne indkvarteringscenter for asylansøgere beliggende i Bukarest med plads til 250. Der vil inden udgangen af 2001 blive indrettet et nyt indkvarteringscenter (med plads til 500) specielt for ikke-ledsagede mindreårige, enlige kvinder og enlige kvinder med børn. Der er også planer om oprettelse af to andre modtagelsescentre i den østlige og vestlige del af Rumænien.

1.4.3. Statistikker og generelle tendenser

I 1998 blev 2 830 udlændinge udvist, fordi de ikke opfyldte betingelserne for indrejse og ophold i Rumænien. Dette tal steg i 1999 til 3 431 udlændinge, men faldt igen i 2000 til 2 498. Antallet af udviste udlændinge for perioden januar-maj 2001 ligger på 465, hvilket kunne tyde på et yderligere fald i antallet af udvisninger for år 2001 som helhed.

Statistiske oplysninger om udlændinge, der er blevet nægtet indrejse til og udrejse fra Rumænien, findes ovenfor under punkt 1.1.3.

Ifølge de rumænske myndigheder er antallet af personer, der har ansøgt om asyl i Rumænien, faldet fra 1 667 i 1999 til 1 366 i 2000. I perioden januar-maj 2001 var der imidlertid 706 nye asylansøgere, hvilket kunne tyde på en opadgående tendens for år 2001. Asylansøgere i Rumænien kommer hovedsagelig fra Afghanistan, Bangladesh, Indien, Iran, Irak og Pakistan. De fleste af ansøgerne (95 %) ansøger om asyl, så snart de er kommet ind i landet. Der modtages kun få ansøgninger i Otopeni lufthavnen eller fra udlændinge, der er pågrebet under forsøg på ulovlig indrejse.

1.4.4. Forpligtelse

En regeringsafgørelse om integration af flygtninge vil blive vedtaget og derefter træde i kraft inden udgangen af 2001.

2. ULOVLIG INDVANDRING AF RUMÆNSKE STATSBORGERE TIL MEDLEMSSTATERNE

2.1. De rumænske myndigheders grænsekontrol af rumænske statsborgere, der forlader landet

2.1.1. Lovbestemmelser

Rumænere, der pågribes under forsøg på ulovlig udvandring til en EU-medlemsstat, eller som returneres i henhold til tilbagetagelsesaftaler, kan ifølge dekret nr. 65/1997, som ændret ved lov nr. 216/1998, straffes på den måde, at deres ret til at bruge deres pas suspenderes i en periode fra 3 til 12 måneder. En sådan afgørelse kan inden 30 dage ankes til en højere instans og senere eventuelt prøves ved domstolene. Generalinspektoratet for Grænsepolitiet kan træffe afgørelse om midlertidig suspension af rumænske pas. Dette sker automatisk, når rumænske statsborgere udvises af et andet land og repatrieres. Det samme gælder for rumænske statsborgere, hvis de rumænske myndigheder bliver informeret om, at de har begået kriminalitet eller andre lovovertrædelser i udlandet. Der findes en sortliste over rumænske statsborgere, der ikke får lov til at forlade deres land af retlige grunde. At indrejse i eller udrejse af landet ved ulovlig grænsepassage betragtes som en lovovertrædelse og kan straffes med fra 3 måneders til 2 års fængsel. Straffene er ens for rumænske og andre statsborgere. En person, der rekrutterer, instruerer og vejleder en anden person med henblik på ulovlig grænsepassage, og personer, der organiserer sådanne aktiviteter, kan straffes med fra 1 til 5 års fængsel.

Desuden har grænsepolitiet under alle omstændigheder beføjelse til at kontrollere, om rumænske statsborgere ved udrejse af landet er i besiddelse af visum, opholdstilladelse, sygeforsikring og finansielle midler som krævet af bestemmelseslandet. Afhængigt af, hvorledes de rumænske myndigheder vurderer indvandringsrisikoen, kan personer, der stoppes, fordi de ikke opfylder betingelserne for indrejse i bestemmelseslandet, midlertidigt få deres pas inddraget.

2.1.2. Institutionsopbygning, teknisk udstyr og investeringsprogrammer

De rumænske myndigheder har truffet foranstaltninger med henblik på at skærpe kontrollen af rejsedokumenter for personer, der rejser til EU-medlemsstater, så der f.eks. foretages flere kontroller ved grænsekontrolsteder i lufthavne og organiseres særlige uddannelseskurser for personale, der står for kontrollen af rejsedokumenter og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet (se ovenfor under punkt 1.1.2).

Ifølge de gældende tilbagetagelsesaftaler (se bilag I) accepterer de rumænske myndigheder repatriering af egne statsborgere, der befinder sig ulovligt i EU-medlemsstater, hvis det bevises eller sandsynliggøres, at de er rumænske statsborgere. Denne antagelse kan være baseret på kørekort, arbejdstilladelse udstedt af rumænske myndigheder eller vidneudsagn, og forudsætter, at den pågældende taler rumænsk. I tvivlstilfælde kan en persons identitet kontrolleres i den database, der findes i Indenrigsministeriets Pasdirektorat.

2.1.3. Statistikker og generelle tendenser

Fra 1998 til februar 2001 har 59 602 rumænere, der er blevet returneret i henhold til tilbagetagelsesaftaler, fået deres pas suspenderet.

Derudover fik 27 409 rumænere i perioden 1998-2000 forbud mod at forlade Rumænien. Det drejede sig om forskellige personkategorier: personer, der er genstand for kriminel efterforskning, som der er rejst sag imod, eller som er efterlyst for andre lovovertrædelser, personer med falsk pas, som har været skjult i transportmidler eller været i besiddelse af ugyldige dokumenter.

Ifølge rumænske kilder blev 19 714 rumænske statsborgere tilbagesendt til Rumænien i 1998 (10 747 fra EU-medlemsstater), mens de tilsvarende tal for henholdsvis 1999 og 2000 var 23 036 (10 312 fra EU-medlemsstater) og 21 411 (9 003 fra EU-medlemsstater).

2.1.4. Forpligtelser

For at bekæmpe ulovlig indvandring af rumænske statsborgere til EU-medlemsstater agter de rumænske myndigheder at skærpe sanktionerne (f.eks. ved at forlænge den periode, hvori pas suspenderes) mod statsborgere, der ulovligt udvandrer til EU-medlemsstater og returneres i henhold til tilbagetagelsesaftaler. Bekæmpelse af ulovlig rumænsk udvandring er også en del af baggrunden for indførelsen af en ny type pas, der opfylder EU-standarderne.

Den rumænske regering agter at skærpe kontrollen med potentielt indvandringsrelaterede aktiviteter som f.eks. internationale organiserede rejser, adoptionsorganisationer og forskellige former for tvivlsom erhvervsvirksomhed (f.eks. kunstner-impresarier). Efterforskningen vil også komme til at omfatte annoncer vedrørende visa og lignende med henblik på at afsløre kriminelle organisationer, der er involveret i smugleri og menneskehandel.

2.2. Love og andre regler om rumænsk statsborgerskab og statsløse personer

2.2.1. Meddelelse af rumænsk statsborgerskab

Kun rumænske statsborgere kan være indehavere af rumænsk pas.

Udlændinge kan ansøge om rumænsk statsborgerskab, men betingelserne for at opnå det er for nylig blevet skærpet. Minimumskravet om ophold i landet, før udlændinge kan ansøge om statsborgerskab, er blevet forøget fra 5 og 3 år (afhængigt af den ægteskabelige stilling) til 7 og 5 år. For at sikre integrationen i samfundet er der tilføjet en række andre krav om f.eks. tilstrækkeligt kendskab til rumænsk, rumænsk kultur og Rumæniens forfatning.

Lov nr. 21/91 om statsborgerskab indeholder bestemmelser om særlige tilfælde, hvor det er muligt for tidligere rumænske statsborgere igen at opnå rumænsk statsborgerskab. Lov nr. 150, der blev vedtaget den 15. juli 1998, drejer sig om ydelse af støtte til rumænske samfund i udlandet. Den giver ikke mulighed for f.eks. at give tidligere rumænske statsborgere, der bor i Moldova eller andetsteds i udlandet, ret til at opnå rumænsk pas.

Rumænien har undertegnet, men endnu ikke ratificeret, Konventionen om Statsborgerskab⁴. Ifølge de rumænske myndigheder er næsten alle konventionens bestemmelser alligevel indarbejdet i lov om statsborgerskab som vedtaget i 1999.

Det følger af den nye definition af rumænsk statsborgerskab, at adgangen til at erhverve statsborgerskab ved repatriering er ophævet. I forbindelse med repatriering generhvervede visse forhenværende rumænske statsborgere tidligere automatisk det statsborgerskab, de havde mistet. Denne bestemmelse har tilsyneladende afstedkommet nogen forvirring og misforståelse mellem de rumænske myndigheder, de pågældende borgere og medlemsstaterne. De pågældende personer er nu omfattet af den almindelige procedure for erhvervelse af statsborgerskab efter anmodning.

I perioden fra den 14. december 1999 til den 31. maj 2001 erhvervede 363 udlændinge og 19 statsløse rumænsk statsborgerskab. I samme periode erhvervede 161 forhenværende rumænere, hvoraf 108 havde et andet statsborgerskab, og 53 statsløse, rumænsk statsborgerskab.

2.2.2. Afkald på rumænsk statsborgerskab og statsløse personer

Ifølge tidligere gældende lovgivning og praksis kunne rumænske statsborgere give afkald på rumænsk statsborgerskab uden at dokumentere, at de havde erhvervet et andet statsborgerskab, hvilket indebærer en stigning i antallet af statsløse personer. Det følger af gældende lovgivning, at en anmodning om afkald på rumænsk statsborgerskab kun kan imødekommes, hvis den pågældende har erhvervet et andet statsborgerskab eller har ansøgt herom. I sidstnævnte tilfælde skal der foreligge en erklæring om, at statsborgerskab vil blive tildelt. Proceduren finder ikke anvendelse på umyndige, der ikke kan give afkald på deres rumænske statsborgerskab. Det understreges, at Rumænien har undertegnet den Europæiske Konvention om Statsborgerskab af 6. november 1997 - som fastsætter klare begrænsninger og betingelser for adgangen til at give afkald på statsborgerskab - konventionen er dog ikke ratificeret. Dobbelt statsborgerskab er ikke forbudt efter rumænsk ret.

I februar 1999 trådte en bilateral aftale mellem Rumænien og Tyskland om tilbagesendelse af statsløse personer i kraft. Regeringerne i Rumænien og Tyskland løser spørgsmålet bilateralt og i overensstemmelse med internationale normer og europæisk praksis.

2.2.3. Forpligtelser

Med henblik på at undgå flerdobling af antallet af statsløse personer forpligter Rumænien sig til at afslå rumænske statsborgeres anmodninger om afkald på statsborgerskab, medmindre den pågældende allerede har erhvervet et andet statsborgerskab eller fremlægger en officiel erklæring fra fremmede myndigheder om, at den pågældende kan erhverve et andet statsborgerskab.

2.3. Den økonomiske og sociale dimension

Den rumænske regering er opmærksom på de økonomiske og sociale omstændigheder, som foranlediger rumænske statsborgere til at opsoge mulighederne for arbejde i EU-medlemsstaterne. Med henblik på at forbedre levestandarden i

⁴ Europarådet, 6. november 1997.

Rumænien har regeringen besluttet at prioritere bekæmpelse af fattigdom og arbejdsløshed. Der er vedtaget en tovejs strategi, der er koncentreret om:

- de mindst udviklede områder gennem programmer for regionaludvikling
- de konkrete socialgrupper, der er ramt af fattigdom og arbejdsløshed.

Det er de rumænske myndigheders mål at øge beskæftigelsesgraden i den aktive del af befolkningen ved at fremskynde privatiseringsprocessen og gennemføre programmer for faglig omskoling navnlig af kvinder og arbejdsstyrkens unge.

En særlig indsats ydes i den sammenhæng til fordel for roma-folket. I maj 2001 vedtog den rumænske regering en roma-strategi, som er udarbejdet med betydelig støtte fra Europa-Kommissionen. Gennemførelsen af strategien ventes at medføre en forbedring af dette folks generelle forhold og burde derfor nedsætte ind- og udvandringspresset. Samarbejde og koordinering mellem forskellige institutioner i dette anliggende er sikret af den Interministerielle Komité for Mindretal og er rettet mod sundhed, uddannelse, arbejdsmarkedet og børns rettigheder gennem en global strategi. Endvidere vil den rumænske regering forbedre den institutionelle og retlige struktur, der er nødvendig for at sikre øget respekt for roma-folkets rettigheder, som defineret i national og international ret.

3. REPATRIERING AF TREDJELANDSSTATSBORGERE OG RUMÆNSKE STATSBORGERE SOM ILLEGALT ER BOSIDDEDE I MEDLEMSSTATERNE

3.1. Tilbagetagelsesaftaler indgået af Rumænien (bilag 1)

Den 3. maj 2001 vedtog den rumænske regering et memorandum om "Godkendelse af forhandlinger af tilbagetagelsesaftaler vedrørende egne statsborgere og udlændinge indgået med visse medlemsstater i Den Europæiske Union, visse kandidatlande, der har søgt om tiltrædelse af Den Europæiske Union, og lande med et højt ind- og udvandringspotentiale". Den rammeaftale, der er udgangspunkt for forhandlingerne, er i videst mulige omfang harmoniseret med Rådets henstilling af 30. november 1994 vedrørende et standardudkast til bilateral tilbagetagelsesaftale mellem en medlemsstat og et tredjeland⁵.

3.1.1. Aftaler med medlemsstaterne

Rumænien har indgået tilbagetagelsesaftaler med 13 medlemsstater. Der er ikke indgået aftaler med Det Forenede Kongerige og Portugal. Forhandlingerne med de to medlemsstater er netop indledt. En ny aftale forhandles med Østrig med henblik på at afløse en gammel protokol om tilbagetagelse undertegnet i 1990. Den nyligt indgåede aftale med Sverige (april 2001) afventer ratifikation. Nye og reviderede tilbagetagelsesaftaler indgået med EU-medlemsstaterne og kandidatlandene omfatter både de kontraherende parter statsborgere og tredjelandes statsborgere.

⁵ EFT C 274 af 19.9.1996, s. 20

Varigheden af tilbagetagelsesproceduren for rumænske statsborgere pågrebet i et ulovligt forhold på en stats territorium, med hvilken der er indgået en tilbagetagelsesaftale, afhænger af den pågældendes forhold:

- Hvis personen er i besiddelse af identitetspapirer, som dokumenterer rumænsk statsborgerskab, accepteres den pågældende uden yderligere formaliteter
- hvis personen ikke er i besiddelse af identitetspapirer (f.eks. hvis papirerne er destrueret), som dokumenterer rumænsk statsborgerskab, så undersøger de rumænske myndigheder på grundlag af den anmodende stats anmeldelse, indenfor 2 - 3 dage, om den pågældende er rumænsk statsborger eller af rumænsk oprindelse og accepterer den pågældende efter verifikation
- hvis personen er udenlandsk statsborger, og myndighederne i den anmodende stat godtgør, at den pågældende har passeret rumænsk territorium, accepteres den pågældende uden yderligere formaliteter.

3.1.2. Aftaler med tredjelande

Rumænien har endvidere indgået tilbagetagelsesaftaler med adskillige ikke EU-lande: Ungarn, Polen, Slovakiet, Tjekkiet, Slovenien, Schweiz, Bulgarien og Indien. Aftaler med Kroatien og Slovenien er undertegnet og undergivet ratifikationsproceduren. Rumænien har indledt forhandlinger med henblik på indgåelse af tilbagetagelsesaftaler med Egypten, Ukraine, FYROM, Moldova, Litauen, Rusland, Kina, Bangladesh, Sri Lanka og Libanon. Det forventes, at der vil blive indledt forhandling af tilbagetagelsesaftaler med Albanien, Afghanistan, Pakistan og Israel. Alle nye tilbagetagelsesaftaler, der forhandles eller revideres med tredjelande med et højt ind- og udvandringspotentiale, omfatter både statsborgere i de kontraherende lande og statsborgere i tredjelande.

3.2. Opbygning af et netværk af forbindelsesofficerer

I december 2000 vedtog og godkendte Rumænien den retlige ramme for definitionen af attachéer for indre anliggender og politiforbindelsesofficerer med særlige opgaver indenfor internationalt samarbejde. En regeringsbeslutning åbner mulighed for, at politiembedsmænd fra Indenrigsministeriet udstationeres til ambassader og diplomatiske repræsentationer, hvor de er undergivet ambassadørens myndighed. Den status, de indrømmes, svarer til den status, som forsvarsattachéer tildeles. Der er således udnævnt en attaché for indre anliggender på Rumæniens Repræsentation ved Den Europæiske Union. Ved hjælp af økonomisk støtte fra de modtagende lande har Rumænien også udstationeret forbindelsesofficerer i Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet og Irland for en begrænset periode (en til tre måneder). Afhængig af de disponible økonomiske ressourcer er det Rumæniens målsætning at udnævne forbindelsesofficerer for retlige og indre anliggender i andre medlemsstater, navnlig i lande som er mål for de illegale indvandrere, som rejser ind gennem Rumænien. Adskillige EU medlemsstater (Belgien, Danmark, Spanien, Tyskland, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige) ligesom visse tredjelande (Australien, Israel, Rusland, De Forenede Stater og Ukraine) har tilsvarende udnævnt bosiddende og ikke bosiddende forbindelsesofficerer i Rumænien. Regeringen har prioriteret udsendelsen af forbindelsesofficerer til EU medlemsstaterne og tredjelande med et højt ind- og udvandringspotentiale.

3.3. Samarbejde med luftfartsselskaber

Med henblik på frivillig repatriering af rumænske statsborgere til Rumænien er der indgået en aftale mellem det rumænske grænsepoliti og TAROM Luftfartsselskab. En anden aftale dækker repatriering af tredjelandsstatsborgere, der udvises fra Rumænien. Som medlem af IATA er TAROM engageret i det internationale netværk og i arbejdsgrupper vedrørende disse forhold.

3.4. Forpligtelser

De rumænske myndigheder forpligter sig til at tage illegalt bosiddende personer af rumænsk oprindelse, herunder statsløse personer, tilbage i overensstemmelse med de gældende tilbagetagelsesaftaler og til at udvide og revidere tilbagetagelsesaftalerne indgået med EU medlemsstaterne.

Der udvikles programmer for social integration, der er rettet mod repatrierede rumænske statsborgere, men også mod kvinder og børn, der har været ofre for menneskehandel.

Rumænien accepterer repatriering til Rumænien af statsborgere fra tredjelande, som er rejst illegalt ind i EU medlemsstaterne eller i kandidatlandene gennem Rumænien, i henhold til de gældende tilbagetagelsesaftaler og de aftaler, der vil blive indgået (Portugal, Det Forenede Kongerige og revisionen af aftalen med Østrig). Rumænien udbygger sin kapacitet til indkvartering af illegale indvandrere fra tredjelande, for eksempel i form af nye indkvarteringscentre.

4. KONKLUSION OG HENSTILLING

4.1. Fremskridt på lovgivningsområdet

Den rumænske regering har opstillet en ambitiøs strategi for vedtagelse af den relevante lovgivning på visumområdet. En ny udlændingelov er trådt i kraft den 3. maj 2001 efter forelæggelsen for Rådet af den foreløbige rapport, og regeringen har den 9. maj 2001 vedtaget metodologiske normer for gennemførelsen af den nye udlændingelov. Den 19. april 2001 vedtog regeringen en beslutning om ombytning af de nuværende pas med en ny type pas, der er sikret yderligere. Den 3. maj 2001 godkendte regeringen en rammeaftale om tilbagetagelse.

Endvidere er mange væsentlige lovforslag i vedtagelsesfasens sidste stadie. En kriseanordning for den rumænske statsgrænse og en kriseanordning om grænsepolitiets organisering og funktion forventes vedtaget den 30. juni i år. Samtidig vil regeringen vedtage gennemførelsesbestemmelser for disse anordninger. Parlamentet har fået forelagt lovforslag om databeskyttelse og ratifikation af Europarådets konvention om beskyttelse af personer for så vidt angår automatisk databehandling af personoplysninger til vedtagelse. Ændringer til flygtningeloven af 1996 blev vedtaget ved en kriseanordning i august 2000 og indebærer væsentlige forbedringer af lovgivningen, om end den retlige procedure for parlamentets endelige godkendelse ikke er afsluttet.

Rumænsk lovgivning indeholder en liste over lande, hvis statsborgere skal have visum ved indrejse til Rumænien, og denne liste svarer til den gældende EU liste med undtagelse af syv lande (Rusland, Ukraine, Moldova, Bosnien-Hercegovina,

Jugoslavien, FYROM og Tyrkiet). To lande, Rusland og Ukraine, forhandler med henblik på at indføre visumkrav for deres statsborgere inden udgangen af 2001. Hvis en bilateral aftale ikke opnås indenfor tidsrammen, vil Rumænien indføre visumkravene ensidigt. For så vidt angår andre berørte lande vil de rumænske myndigheder overveje indførelse af visumkrav under hensyn til udviklingen i forholdet mellem EU og disse lande.

4.2. Institutioner og driftskapacitet

Det rumænske grænsepoliti bliver reorganiseret og moderniseret. Organisationen er blevet forenklet og opbygget i overensstemmelse med organisationen af medlemsstaternes grænsepoliti. Processen, hvorefter værnepligtige skal udskiftes med professionelle grænsepolitiembedsmænd, forløber i overensstemmelse med planen, der blev revideret for nylig med henblik på at fremskynde processen. Træningsmetodologier for grænsepolitiets personale bliver ændret og tilpasset den nye organisation. Reformen af grænsepolitiets træningscentre er sat i værk. Interinstitutionelt og grænseoverskridende samarbejde praktiseres og vil blive udbygget yderligere i henhold til veldefinerede planer. Selv om det er en kendsgerning, at korruption er almindelig udbredt i den offentlige sektor i Rumænien og vanskelig at udrydde, synes de foranstaltninger, som er truffet med henblik på at bekæmpe korruption indenfor grænsepolitiet, at have en vis effekt. .

Regeringen har foretaget omfattende investeringer i udstyr til grænsepolitiet. Bevillingerne på statsbudgettet for 2001 til grænsekontrol og bekæmpelse af illegal indvandring udgør 130 mio. EUR. Bevillingerne til udstyr i Phare-grænseprogrammerne vil i nær fremtid medføre en klar forbedring af grænsepolitiets driftskapacitet ved den nordøstlige grænse, der er den grænse, som er mest udsat for organiseret illegal indvandring fra tredjelande.

Nye statistikker viser en øget driftskapacitet i grænsepolitiet. Navnlig viser tallene for første kvartal i 2001 en øget effektivitet. For eksempel er antallet af tilbageholdte personer ved de grønne grænser i første kvartal af 2001 næsten det femdobbelte af antallet af tilbageholdte personer i første kvartal af 2000.

Behandlingen af visumansøgninger er blevet forbedret med indførelsen af en ny visumansøgningsblanket og etableringen af et Nationalt Visumcenter under Udenrigsministeriet. Der er oprettet et on-line visumsystem, der svarer til de mest effektive systemer i medlemsstaterne, og hvis første fase forventes gennemført i anden del af 2001.

Rumænske pas og identitetskort udstedes ved hjælp af metoder, der opfylder betryggende sikkerhedsstandarder.

4.3. Forpligtelser

De forpligtelser, som den rumænske regering har påtaget sig på kort sigt, er opstillet under hvert hovedafsnit i denne rapport. De væsentligste foranstaltninger, som regeringen har angivet i det dokumentet, der blev forelagt for Kommissionen den 15. januar 2001, er i store træk gennemført planmæssigt. Regeringen har en stærk politisk vilje til at opnå positive resultater på visumområdet, der er et af de vigtigste politiske temaer i Rumænien. Regeringen er endvidere under stærkt pres fra den rumænske befolkning, som navnlig, efter at visumforpligtelsen bortfaldt overfor

Bulgarien, opfatter visumkrav som diskriminerende og ydmygende og imødeser en hurtig og positiv afgørelse. Der er derfor gode grunde til at formode, at regeringen vil prioritere gennemførelsen af disse forpligtelser meget højt. Forpligtelserne kan hverken betegnes som urealistiske eller overoptimistiske. Imidlertid skal en række foranstaltninger gennemføres inden udgangen af juni 2001, og risikoen for, at visse af disse foranstaltninger forsinkes, består. Bortset herfra forventes det, at forpligtelserne gennemføres efter planerne.

4.4. Konklusion

Rumænien har ubestridt gjort fremskridt på områderne for grænsekontrol og visumpolitik og har påtaget sig omfattende forpligtelser på disse områder. Foranstaltningerne vil påvirke illegal indvandring fra tredjelande. De forpligtelser, den rumænske regering har påtaget sig for at nedbringe den illegale udvandring af rumænske statsborgere, er hensigtsmæssige. Imidlertid er der risiko for, at ophævelsen af visumkravene kan anspore et øget antal rumænske statsborgere til at drage fordel af den nye situation. Denne forøgelse vil højst sandsynlig angå unge studerende, forskere, forretningsmænd og andre, der forsøger at forbedre deres levevilkår.

Visumfrihed for Rumænien vil næppe indebære en væsentlig stigning i antallet af personer fra Rumænien, der er illegalt hjemmehørende i medlemsstaterne. De klare forpligtelser, som den rumænske regering har påtaget sig med henblik på at lette repatriering, modsvarer risikoen for en vis stigning i antallet af illegale indvandrere. Under alle omstændigheder er der truffet forholdsregler i EF-traktaten mod en pludselig øget tilstrømning af statsborgere fra tredjelande.

En fritagelse fra visumplikten indebærer en potentiel fordel for den generelle demokratiseringsproces. En fritagelse vil have en positiv virkning på den rumænske befolknings støtte til EU-tiltrædelsesprocessen, hvorimod den modsatte beslutning vil øge følelsen af marginalisering, hvilket igen kan fremme udviklingen af ikke-demokratiske politiske bevægelser. En positiv demokratisk og økonomisk udvikling vil blive næret af forenklet international udveksling og rejsemuligheder for studerende, forskere og forretningsmænd. Den vellykkede fortsættelse af reformprocessen i Rumænien afhænger af en ny generation af ansvarlige statsborgere med internationale erfaringer. Kommissionens konklusion er, at ovennævnte fordele opvejer ulemperne i form af en mulig forøgelse af antallet af illegalt bosiddende rumænske statsborgere i medlemsstaterne.

Kommissionen henstiller således til, at der gennemføres en dispensation fra visumplikten for så vidt angår rumænske statsborgere med virkning fra den 1. januar 2002, og at Rådet træffer afgørelse herom inden årets udgang. Dette indebærer, at de rumænske myndigheder skal opfylde en række forpligtelser vedrørende de forhold, der er omhandlet i denne rapport.

Hvis visumkravet ophæves, er de rumænske myndigheder endvidere forpligtede til at oplyse rumænske borgere om de bestemmelser, der finder anvendelse, når statsborgere, som er undtaget fra visumplikten, rejser ind på medlemsstaternes territorium.

BILAG I: TILBAGETAGELSESAFTALER

Aftaler der er trådt i kraft	Undertegnede aftaler der afventer ratifikation	Færdigforhandlede aftaler der skal underskrives	Aftaler under forhandling	Forhandling af aftaler forventes indledt i løbet af 2001
- Østrig (1990)* - Polen (1993) - Tjekkiet (1994) - Frankrig (1994) - Grækenland (1994) - Ungarn (1994) - Slovakiet (1994) - Sverige (1994) - Benelux (1995) - Slovenien (1995) - Schweiz (1996) - Italien (1997) - Spanien (1997) - Tyskland (1998) - Danmark (2000) - Bulgarien (2001) - Finland (2001) - Indien (2001) - Irland (2001)	- Kroatien - Slovenien** - Sverige**	- Ungarn**	- Østrig** - Bangladesh - Kina - Egypten - FYROM - Litauen - Libanon - Moldova - Portugal - Rusland - Sri Lanka - Ukraine - Det Forenede Kongerige	- Afghanistan - Albanien - Algeriet - Cameroun - Congo - Gambia - Ghana - Iran - Israel - Jordan - Marokko - Nigeria - Pakistan - Sudan - Tunesien - Tyrkiet - Jugoslavien

* Protokol undertegnet af indenrigsministrene.

** Revideret aftale.